

Люблю мідяні звуки оркестри  
Зачуваю здалека  
Сурми ревуть  
Кларнети розмовляють  
Юрма шумує  
Задерши капелюха  
За пілотом стежить  
На панн дивлюсь  
Уст  
Усміхи струять весело  
Усміхи очей хвилюють  
Гомін  
Сміхострумки  
Душа в сонячних струнах  
Опій і кров  
Клекоче пестить м'яко  
Юрма  
Юрма  
Гомінка  
Безжурна  
щасливим бути як юрма  
Немає ні до чого діла  
Мертвопетлює авіатор в хмарах.

5. V. 1914. Київ

---

[З книги «Дерзання»;](#)

Текст наводиться за збірником [«Михайль Семенко. Поезії»](#), 1990 .